

Viděl jsem louku a měsíc -
byl nad ní
a svítil jak blázen, co taky nespí.
A po loukách potmě se toulá,
kouká po holkách,
co tady tančí,
co mají nohy a ruce tak úžasně bílé.

Zkoumá,
jak asi chutnají s nimi ty chvíle.
Cloumá, klínem to cloumá,
doma svou má.
Ještě to může zastavit.
Cloumá, klínem to cloumá,
doma svou má, vílu.
Ještě to může zastavit.

Tu víly stvořily kruh
a v jeho středu jsem stál.
Vítr jen popohnal vzduch
a pak vál dál.
Tu v jednu všechny se náhle smrsknou a -
stanou se peřinou, kterou mi vytáhneš
nohou, když spíš a zdá se ti sen, který mrazí.

Jak rád bych s tebou v něm teď byl,
daleko od tmy, luk a víl.
Můj cíl je cesta s tebou,
jak rád bych s tebou v něm teď byl,
daleko od tmy, luk a víl.
Můj cíl je cesta s tebou.

Na louku dopadl svit,
slunce si převzalo svět.
Chlapečku, přestaň už snít,
co všechno bys sved.
Dospěl jsi zdárně až sem,
kouzlo víl opadá,
kouzelnou hůlku si vem
a nauč se ovládat
tu moc, co po dlouhé stovky let
učí nás muže nemyslet.
Ten žár,
tu vášeň temnou,
kdy ladné křivky víl a dam
jak oheň mysl napadám.
Můj cíl je cesta s tebou.

Jako bych náhle zesílil,
tatam jsou čáry lučních víl.
Můj cíl je cesta s tebou.
Odpusť mi, prosím, kým jsem byl,
už nejsem v moci temných sil.
Můj cíl je cesta s tebou.